

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 276

гр. Враца, 31.05.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на тридесет и първи май през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Калин Тр. Тодоров
Христо Н. Христов

като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Въззивно гражданско
дело № 20231400500233 по описа за 2023 година

Заседанието е подготвително по реда на чл.267 ГПК.

Производството е образувано по *въззивна жалба вх.№ 3339/11.04.2023 г.* на А. А. А. от гр.Лом, обл.Монтана против Решение № 63/12.03.2023 г. по гр.д.№ 761/2022 г. по описа на Районен съд-Козлодуй, с което са отхвърлени предявените от въззивника против "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй искиове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 КТ и е осъден да заплати деловодни разноски.

В жалбата се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон. Посочва се, че съгласно разпоредбата на чл.325, т.9 КТ прекратяване на трудовия договор не се допуска, ако в предприятието има друга работа, подходяща за здравословното състояние на работника или служителя и той е съгласен да я заеме. Навеждат се доводи, че в ответното дружество има Списък на работните места и длъжности определени за заемането от лица с намалена работоспособност в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД за 2022 г., съставен на основание чл.315 КТ и чл.2 от Наредбата за трудоустрояването и в съответствие с Наредба РД-07-1 от 02.02.2012 г. Твърди се, че в този списък се съдържат общо 216 позиции, на част от които са назначени хора, които нямат решение на ТЕЛК и не са трудоустроени, т.е. не отговарят на изискванията за заемане на такива длъжности. Развиват се съображения, че спрямо такива лица разпоредбата на чл.326, ал.1, т.6 КТ предвижда прекратяване на трудовия договор, когато се яви кандидат, който има правото да заеме длъжността. Според изложеното в жалбата, постановеният от районния съд отказ да уважи искането на ищеца за назначаването на експертиза, която да установи колко от назначените лица не отговарят на изискването за заемане на такава длъжност, е довело до неизясняване на делото от фактическа страна, вследствие на което не може да бъде обоснован и правен извод дали работодателят е изпълнил задължението си да предложи на ищеца друга работа, подходяща за здравословното му състояние.

Навеждат се и доводи, че ответникът не е изискал от ТЕЛК сведения

какъв вид работа би могъл да изпълнява с оглед влошеното си здравословно състояние.

Въззивникът счита за неправилно издаденото ЕР на ТЕЛК № 90326/05.04.2022 г. и твърди, че от по-късно направените му изследвания в УМБАЛ "Св.Иван Рилски" ЕАД-София е установено, че не е прекарал мозъчен инсулт и всички показания на мозъка му са в норма. Твърди също, че няма проблеми със слуха, както се твърди в медицинската експертиза, направена от д-р С..

Моли да бъде отменено обжалваното първоинстанционно решение и да бъдат уважени предявените от него искове за отмяна на Заповед № 90/03.06.2022 г. като незаконосъобразна, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност "****" и за заплащане на обезщетение за периода, през който е останал без работа поради уволнението в размер на 4 007,45 лв., ведно със законната лихва до окончателното му изплащане. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В жалбата се правят искания за събиране на нови доказателства пред въззивната инстанция на основание чл.266, ал.3 ГПК.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил *отговор вх.№ 4057/15.05.2023 г.* от "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, представлявано от изп.директор Г. К., в който се изразява становище за недопустимост и неоснователност на подадената жалба.

Навеждат се доводи, че въззивната жалба е подадена извън установения в закона двуседмичен срок за обжалване, тъй като спорът е разгледан в бързо производство по реда на Глава XXV ГПК и в последното съдебно заседание районният съд е обявил, че ще обяви своето решение на 13.03.2023 г., при което срокът за обжалване започва да тече от този ден и е изтекъл на 27.03.2023 г., а жалбата е подадена значително по-късно.

В условията на евентуалност се поддържа, че жалбата е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и постановено в съответствие с изискванията на материалния и процесуалния закон. Въззиваемият счита, че са налице посочените в разпоредбата на чл.325, ал.1, т.9 КТ предпоставки за прекратяване на трудовото правоотношение, а именно – невъзможност на работника да изпълнява възложената му работа поради болест или по здравни противопоказания и липсата на друга подходяща работа с оглед здравословното му състояние. Навежда доводи, че с влязло в сила ЕР на ТЕЛК № 90326/064/05.04.2022 г. е определена 50% ТНР на ищеца, като изрично е посочено, че лицето не може да работи като ***, с оглед на което твърденията на въззивника, че експертното решение е неправилно, и направените доказателствени искания за приемане на медицински документи и допускане на СМЕ са неоснователни. Развива и съображения, че е изготвил на основание чл.315 КТ и чл.2 от Наредбата за трудоустрояване и в съответствие с Наредба РД-07-1/02.02.2012 г. Списък на работните места и длъжности за заемане от лица с намалена работоспособност в "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, но всички длъжности, предвидени за трудоустроени лица и отговарящи на образованието и квалификацията на ищеца и определените му противопоказни условия на труд са били заети към датата на прекратяване на трудовото му правоотношение. Въззиваемият изтъква, че съгласно ЕР на ТЕЛК въззивникът не може да полага нощен труд, а съгласно Заключение за медицинска пригодност на НЦРРЗ не може да работи в среда с йонизиращи лъчения. Посочва, че за работодателя в подобни случаи няма задължение да открива други работни места, както и да извършва трансформация и

преназначения на заети щатни бройки за допълнително създаване на подходяща за здравното състояние работа на трудоустроения работник.

В отговора се поддържа, че с направеното от ответника искане за допускане на експертиза с вещо лице, притежаващо специални познания в областта на управление на човешките ресурси, е доказана добросъвестността на работодателя и спазването на законовите изисквания при прекратяване на трудовото правоотношение.

Въззиваемият моли да бъде оставена без уважение въззивната жалба и да бъде потвърдено обжалваното решение като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на направените деловодни разноски.

Настоящият съдебен състав, след като извърши дължимата съгласно разпоредбата на чл.267, ал.1 ГПК проверка относно допустимостта на жалбата и обсъди наведените от въззиваемия доводи в тази насока, приема следното:

Съдебното производство пред първоинстанционния съд е протекло по реда на Част III, Глава XXV "Бързо производство" ГПК. В последното съдебно заседание, проведено на 27.02.2023 г., районния съд, в съответствие с разпоредбата на чл.315, ал.2 ГПК, е обявил, че ще се произнесе с решение на 13.03.2023 г. Обжалваното в настоящето производство решение е обявено на 12.03.2023 г., т.е. преди посочената от съда дата. В същото е указано, че подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните. Преписи от решението са изпратени на страните, като видно от приложеното съобщение ищецът А. А. е получил лично преписа на 29.03.2023 г. Жалбата е депозирана в КРС на 11.04.2023 г.

Съгласно разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 12 от 11.03.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 12/2012 г., ОСГК, срокът за обжалване на решение, обявено при условията на чл.315, ал.2 ГПК, тече от датата, на която съдът е посочил, че ще постанови решението си. Връчването по чл.7, ал.2 ГПК на преписи от решението променя началния момент на срока за подаване на жалба, само ако на страните е изпратен препис от решението с други указания или решението е обявено след датата, предварително посочена по чл.315, ал.2 ГПК. В мотивите на ТР е разяснено, че идеята на чл.315, ал.2 ГПК е страните да знаят на коя дата могат да научат резултата по съдебния спор и да се запознаят със съдържанието на съдебното решение, като от тази дата до крайната за обжалване имат на разположение онзи срок, определен в чл.259, ал.1 ГПК и чл.283 ГПК, стига да проявят инициатива и да извършат справка в регистъра на съдебните решения към съответния съд, който е публичен. По дела, подлежащи на разглеждане по този ред, изпращането на препис от решението до страната по чл.7, ал.2 ГПК има само информативен характер и не променя началния срок за подаване на жалба.

Както бе посочено, в конкретния случай районният съд е обявил, че ще се произнесе с решение на 13.03.2023 г. Съгласно разпоредбата на чл.315, ал.2 ГПК това е и денят, от който започва да тече срокът за обжалване на решението. Съгласно разясненията, дадени в посоченото ТР, това правило се отнася и за случаите, когато съдът е вписал решението по-рано от определената дата, поради което фактът, че съдът е обявил решението си на 12.03.2023 г. не променя началния момент, от който започва да тече срокът за обжалването на същото. При това положение срокът за обжалване изтича на 27.03.2023 г. Жалбата е подадена на 11.04.2023 г., т.е. след изтичането на законоустановения срок за обжалване.

Действително с първоинстанционното решение са дадени други

указания относно обжалваемостта на съдебния акт, а именно – от момента на съобщаването му на страните, но настоящият съдебен състав намира, че въпреки това не е налице предвиденото изключение в ТР № 12 от 11.03.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 12/2012 г., ОСГК относно началния момент на срока за подаване на жалбата. Основание за този извод дава следното: В последното съдебно заседание, проведено на 27.02.2023 г., в което районният съд е обявил датата 13.03.2023 г., на която ще се произнесе с решение, са присъствали процесуални представители и на двете страни, поради което за същите е станал ясен началният момент, от който съгласно разпоредбата на чл.315, ал.2 ГПК започва да тече срокът за обжалване по чл.259, ал.1 ГПК. Считано от този обявен на страните начален момент, законоустановеният 2-седмичен срок за обжалване изтича на 27.03.2023 г. Решението е връчено на ищеца на 29.03.2023 г., т.е. след като вече е бил изтекъл срокът за обжалване по чл.259, ал.1 ГПК. Следователно в рамките на уредения от закона срок за обжалване е проявено бездействие от ищеца и не е подадена въззивна жалба, поради което същият следва да понесе неблагоприятните последици от този процесуален пропуск. Връчването на решението след изтичане на срока за обжалване има само информативен характер и не може да се приеме като начало на нов срок за обжалване, тъй като това би довело до саниране на бездействието на страната и би довело до удължаване на срока за обжалване, което е процесуално недопустимо – арг. чл.63, ал.3 ГПК, или до възстановяване на същия без да са налице предпоставките за това по чл.64, ал.2 ГПК.

В обобщение на изложеното настоящият съдебен състав намира, че жалбата е процесуално недопустима като подадена след изтичането на срока за обжалване, поради което следва да бъде върната на основание чл.262, ал.2, т.1 ГПК, а производството по настоящето дело – да бъде прекратено.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д.№ 233/2023 г. по описа на Окръжен съд и **ВРЪЩА** въззивна жалба вх.№ 3339/11.04.2023 г. на А. А. А. като подадена след изтичането на срока за обжалване.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд-София в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____